

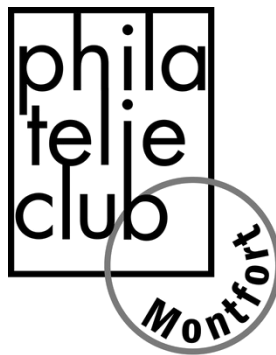
Klub Montfort – trochę inna szkoła tematyki

Marek Zbierski

Pojęcie *Montforter Schule* było mi znane od dawna, ale nie miałem dotąd okazji bliżej zapoznać się z tym tematem. W czasie trwającej pandemii w wielu krajach zainicjowano filatelistyczne spotkania internetowe. Przeglądając strony zagranicznych związków filatelistów, trafiłem na zapowiedź prelekcji głównego animatora „filatelistycznej szkoły Montfort”, p. Franza Zehentera, która odbyła się w połowie listopada ub. roku i nosiła tytuł „Jak zbudować dobrze ekspонат tematyczny – doświadczenia szkoły Montfort”.

Nazwa klubu pochodzi od historycznej nazwy hrabiowskiego zamku rodu Montfortów (obecnie zamek Schattenburg), na zachodzie Austrii. Członkowie klubu spotykają się w lokalu w miejscowości Rankweil przy granicy ze Szwajcarią. Klub ma długą historię, która zaczęła się w 1936 r. Ostatni okres to propagowanie nowego, innego od konwencjonalnego, spojrzenia na eksponaty tematyczne.

Franz Zehenter rozpoczął swoją karierę wystawcy w 1999 roku ekspонатem „Historia brytyjskiego znaczka One Penny w latach 1840-1879”. Już ten eksponat był mieszanką klasy tradycyjnej z historią poczty. Wystawca zadebiutował w tematyce w 2003 roku ekspонатem o społecznym znaczeniu jazzu [1].

Koncepcja innego spojrzenia na eksponat tematyczny była wynikiem dyskusji w gronie zaangażowanych kolegów w klubie. Zadano sobie pytanie: jak zbudować dobry eksponat za pomocą ograniczonego budżetu? Do zbudowania pierwszego eksponatu tematycznego, który zdobył złoty medal na austriackiej wystawie 3. stopnia wystarczył materiał filatelistyczny o wartości ok. 3,3 tysiąca złotych (wówczas 10 tys. szylingów). Punktem wyjścia było porównanie „punktowej siły” wykorzystanego materiału do jego opracowania w eksponacie w ocenie sędziów:

Punkty za MATERIAŁ:		OPRACOWANIE:	
stan materiału	10	tytuł i plan	15
rzadkość	20	rozwińnięcie	15
wiedza filatelistyczna	15	innowacja	5
		wiedza tematyczna	15
		prezentacja	5
Razem	45 pkt.		55 pkt.

Można nawet pokusić się o stwierdzenie, że nabycie dużej ilości drogiego materiału filatelistycznego nie musi gwarantować wyższych wyróżnień we współzawodnictwie niż oryginalnie i niezwykle interesująco opracowany „tańszy” eksponat.

Decyzji o budowie eksponatu powinny towarzyszyć głębokie przemyślenia i wyznaczenie celów. Ważnym jest, żeby powstający eksponat dawał zadowolenie nie tylko jego twórcy, ale oglądającym, zwiedzającym wystawy oraz oceniającym go sędziom. Dużą pomocą w poszukiwaniu najlepszych rozwiązań jest bez wątpienia wnikliwe oglądanie i analizowanie eksponatów innych wystawców. W tych słabszych, początkujący wystawca powinien dostrzec ich wady i niedostatki, aby ich uniknąć w swojej prezentacji. W tych najlepszych, szukać inspiracji do własnych poszukiwań i rozwiązań. I nie chodzi bynajmniej o eksponaty o takiej samej lub pokrewnej tematyce, jak nasz własny. W ten sposób wielu z nas dochodziło do późniejszych sukcesów.

W dzisiejszych czasach bardzo pomocnym może być Internet, w którym znajdziemy masę eksponatów. Dobrze, jeśli towarzyszą im informacje o zdobytych wyróżnieniach i latach, w których eksponat stawał do współzawodnictwa. Trzeba zawsze pamiętać, że w sieci znajdziemy różne prezentacje, niekoniecznie zgodne z obowiązującymi zasadami wystawiennictwa. Istnieją też anomalie narodowe (np. amerykańskie podejście do kopert pierwszego dnia obiegu).

Zasięganie opinii otoczenia (kolegów-wystawców lub grona znajomych) w sprawach planowanych rozwiązań, głównie grafiki i tekstów, pomoże uchronić od błędów, których sami często nie zauważamy. Sugeruje się nawet doświadczonym wystawcom zasięganie opinii najbliższego otoczenia w procesie tworzenia eksponatu.

Na krajowej austriackiej wystawie I. stopnia ÖVEBRIA 2019 niemal wszystkie najwyższe wyróżnienia w klasie tematycznej zdobyli członkowie Philatelie-Club Montfort. Pokazuje to, że „Montforter Schule”, jako sposób tworzenia (z powodzeniem) eksponatów sprawdza się, a czołowa para tej szkoły, Eva i Franz Zehenter, otrzymali razem trzy medale DZ.

Filozofia tworzenia eksponatu tematycznego, którą propaguje i prezentuje w praktyce F. Zehenter nie jest łatwa do powtórzenia (używa on miejscami wysublimowanego języka i skojarzeń, dla których nie jest łatwo znaleźć polskie odpowiedniki. Ważnym jest, aby treści (narracja), które chcemy przekazać oglądającym nasz eksponat, dotyczyły zawsze użytych walorów filatelistycznych. Eksponat tematyczny nie jest bowiem bogato ilustrowaną znakami pocztowymi książką, ale opowiada historię za pomocą walorów, a tekst wyjaśnia ich użycie i wiąże wszystko w całość.

Cechą charakterystyczną „eksponatów z Montfort” jest – widoczna już na pierwszy rzut oka – specyficzna konstrukcja tych prezentacji. Eksponaty pełnowymiarowe skonstruowane są na systemie 12-kartowych ram (ekranów wystawowych), które są standardem w Niemczech i niektórych sąsiednich krajach. Plan eksponatu budowanego do prezentacji w siedmiu ramach (84 karty) posiada zatem 7 rozdziałów, których nazwy wraz z krótkim wprowadzeniem znajdziemy na karcie tytułowej. Na następnej karcie eksponatu (karta nr 2) widzimy tytuły zagadnień (podpunkty), które omawiane są w tej ramie. Każda następna rama rozpoczyna się kartą, na której jest m.in. lista 12 zagadnień w niej opisywanych. Jeśli w tej ramie użyjemy „podwójnej karty” (formatu A3) to tych zagadnień (podpunktów) będzie tylko 11. Każdemu tematowi daje się tylko jedną kartę. Przed wystawcą stoi zatem spore wyzwanie w zakresie narracji i doboru najlepszego materiału.

Karty tytułowe tych eksponatów różnią się od tych, do których przywykliśmy. Oprócz głównego tytułu eksponatu i wprowadzenia w temat, widzimy (nienumerowane) tytuły

poszczególnych rozdziałów (czyli ekranów) z krótkimi objaśnieniami. Na karcie tytułowej nie znajdziemy wykazu literatury i informacji o najważniejszych walorach użytych w ekspozycji, które zdaniem twórców powinny być ujęte tylko w synopsisie.

Próba wyjaśnienia logiki konstrukcji ekspozycji:

AUFKLÄRUNG 2.0

Aufklärung, also selbst zu denken, ist integraler Bestandteil unserer westlichen Kultur geworden. Damit einher geht die schleichende Übernahme der Systemrolle von Gott durch die Marktwirtschaft. Der Glaube verliert sich. Doch nicht jeder Mitglied einer aufgeklärten Gesellschaft ist ebenfalls aufgeklärt. Es scheint im Wesen der Kultur zu liegen, dass die meisten Menschen sie zwar tragen, weitaus weniger jedoch über sie, und damit über die Grundlagen der Gemeinschaft in der sie leben, nachdenken. Eine neue Aufklärung wurde notwendig. Und diese findet in verschiedenen Netzwerken statt, die bedeutsamer sind als Social Media Networks.

Ein helleres Zeitalter
Aus der Dunkelheit des Mittelalters entpang im 18. Jahrhundert das Licht der Aufklärung. Philosophen, Naturwissenschaftler, Politiker und Künstler verarbeiteten die Gesellschaft in Europa und Nordamerika.

Die Wette auf Gott
Die Feindselige Wette sei Blaise Pascals berühmtes Argument für den Glauben an Gott. Pascal argumentiert, es sei stets eine bessere „Wette“, an Gott zu glauben, weil der Erwartungswert des Gewinns, der durch Glauben an einen Gott erreicht werden könnte, stets größer sei als der Erwartungswert im Falle des Unglaubens.

Bröckelnde Autoritäten
Die Menschen befragen in der Kirche eine zunehmende Kluft zwischen moralischem Anspruch und Realität. Wer hier Schutz und Orientierung sucht, fühlt sich im Streit gefangen. Ähnlich fühlt sich auch die Staatsgewalt und deren politische Macht an. Von der Lebenswirklichkeit einer modernen aufgeklärten Gesellschaft scheinen beide heute himmelsweit entfernt.

Die neuen (Be-)Herrscher
Im Zeichen der Globalisierung, also der schrankenlosen Überlappung der Märkte, werden die neuen Organismen zu den eigentlichen Herrschern der Welt. Die Wissenschaft, Social Media Projekte und neue Lern- und Kommunikationsmethoden unterstützen sie dabei. Feedback wird schnell zugelassen, Strategien jederzeit geändert, der langfristige Erfolg ist garantiert.

Die Verführung des Volkes
Die manipulative Beeinflussung des Volkes, um eigene Machtansprüche zu realisieren, greift im 20. Jahrhundert um sich. Die rasante Entwicklung der Medien unterstützt die Verbreitung der Demagogie als Werkzeug, die Massen zu manipulieren.

Die Generation Copy & Paste
Schummeln und Späßen sind so all wie die Institution Schule. Aber noch nie war der Raub geistigen Eigentums so leicht wie im www-Zeitalter. Weil das Kopieren per Mausclick ganz einfach ist, werden am Ende sogar Plagiate plagiiert. Schließlich kauft im Internet fast jeder von Jadem.

Gott, der Markt und das Denken in der Krise
Sowohl für Gott wie auch für den Markt gibt es eigene Propheten. Wie im Gottesdienst durch den Glauben aus Brot und Wein der Leib Gottes entsteht, so entstehen an der Börse durch Gedanken und Hoffnungen unsichtbare Werte. Daher können wir uns eines nicht leisten: nicht nachzudenken!

Karta nr 1 – strona tytułowa

EIN HELLERES ZEITALTER

Der Begriff Aufklärung ist eng verbunden mit der frühmodernen Verursachung des Mittelalters als einer Epoche der Dunkelheit und des fröhen Aberglaubens. Die Nauezeit sollte der Dunkelheit des Mittelalters das Licht der Erkenntnis entgegen setzen. Die Lichteinwirkung wurde aus der Antike übernommen: Vom Licht der Erkenntnis wurde so der griechischen Philosophie, in der gesamten Glosse sowie in der Bibel gesprochen. Die Aufklärung beruht sich auf Klarheit der Begriffe als Maßstab der Wahrheit – etwa bei Descartes und Leibniz.

- Galgen, Rad und Scheiterhaufen
- Ich denke, also bin ich
- Das Alpha und Omega der Aufklärung - der Verstand
- Aufklärung 1.0
- Das Recht des Widerstandes
- Freiheit und direkte Demokratie
- Die Menschenrechte
- Die Toleranzedikt
- Christentum und Weltreligionen
- Geist und Galanterie
- Der Affe – ein Fabelstein

Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716), der letzte Universalgelehrte, über seinen Einfluss auf die nachfolgenden Aufklärer aus.

Galgen, Rad und Scheiterhaufen

In vielen Gesellschaften wurden und werden als besonders schwerwiegend definierte Verbrechen mit dem Tode geahndet. Obwohl mit der Aufklärung das Recht, über das Leben eines Menschen zu richten, zunehmend in Frage gestellt wurde, wurde die Todesstrafe in den meisten westlichen Ländern erst im 20. Jahrhundert abgeschafft.

So genannter „Galgengeld“ vom 26. September 1516 von Lorenz nach Vorlage.

Es handelt sich um eine mittelalterliche Handschrift. Die Symbole „ich, also, utramque, utramque, utramque“ erinnern an den Satz von Leibniz. An zusätzlicher Aussage erinnert die Zeit Straßburger (Prinzipium zum Verständnis der Realität) und die Galgen an einen Erziehung – gleich in zweifacher Auslegung.

Im „Prozess“ Mittelalter war die Todesstrafe durchaus an der Tagesordnung. Scheiterhaufen und Galgen die meistverbreitetsten Werkzeuge.

Karta nr 2

Ich denke, also bin ich

In diesem Satz von René Descartes lässt sich erkennen, wie wichtig für ihn das Denken ist. Es schien ihm sicherere Aussagen über die Welt zu liefern als die Sinne.

Langjährig verstorbenen Märkte mit dem Fehler: „Doppelte zu 10 Millionen“ und korrigierte Version: „Doppelte zu 10 Milliarden“.

Nichts für wahr halten, was nicht als klar und zweifelsfrei erkannt ist, das es nicht in Zweifel gezogen werden kann. Also Vorwissen!

Mit diesem Ertrag in die Neuzeit beizubringen er sich mit dem Leben („Kunst und Denken“).

Descartes' Radikalisierung des Zweifels hebt die Seinsfrage auf eine neue Stufe, es geht schlicht und einfach um „Sein oder Nichtsein“. Andererseits basier er eine Brücke zwischen Leib und Seele, einem klassischen Problem der abendländischen Philosophie.

Einmaligkeit Mittelalterl Banknoten (1500) Brüche in Kontext

Die Aufklärung setzt der Dunkelheit des fröhen mittelalterlichen Aberglaubens das Licht der Erkenntnis entgegen.

Karta nr 3

Objaśnienia:

- A – pierwszy główny punkt planu ekspozycji z karty tytułowej, opracowywany jest na ekranie pierwszym i rozpoczyna się na karcie nr 2. U góry karty podpunkty tego rozdziału
- B – pierwszy podpunkt rozpoczyna się w połowie wysokości karty nr 2
- C – drugi podpunkt opracowany jest na karcie nr 3 (i tak dalej do karty nr 12)
- D – drugi główny punkt planu ekspozycji z karty tytułowej rozpoczyna ekran nr 2 (13. karta ekspozycji)
- E – pierwszy podpunkt z karty nr 13, rozpoczynającej ekran drugi; podpunkt ten jest rozwijany tylko na połowie tej karty
- F – drugi podpunkt z karty nr 13 opracowany na karcie nr 14
- G – siódmy podpunkt z karty nr 13 opracowany na podwójnej karcie nr 19/20
- H – siódmy główny punkt planu ekspozycji rozpoczyna siódmy ekran.

DIE WETTE AUF GOTT

Immer wieder zog es Blaise Pascal nächstens an die Spieltheorie der Pariser Salons. Da studierte er die Gesetze der Wahrscheinlichkeit, die mathematischen Regeln des Glücks. Vielleicht war es eine dieser Nächte, als ihm die Idee kam, auf den Lieben Gott zu wetten.

- Das Ungewisse fasziniert
- Eigentlich eine einfache Sache
- Wahrscheinlichkeit
- Der Bankrottfall
- Die Hypothese
- Der Gottesmischer
- Die Entstehung des Universums und die Ordnung darin
- Die Evolution des Lebens
- Das Gute und das Böse
- Religiöse Erfahrung
- Die kürzeste Geschichte der Zeit

Blaise Pascal (1623-1662) war ein französischer Mathematiker, Philosoph, Literat und katholischer Theologe. Epistolar-Prosektur Frankreich 1282 mit Eintragsprüfung 4 Stück wurden hergestellt

Das Ungewisse fasziniert

Für Ungewissheiten brauchen Menschen Glauben oder Mut, für Risiko benötigen sie information, Wissen oder zumindest plausible Szenarien.

Pascal berühmte Worte: "Werdet Gott ist, oder er ist nicht. Worauf wollen wir setzen?" Zwei Möglichkeiten, zwei Optionen. Beide angawig. Die Vernunft hilft uns nicht weiter. Was also tun? Wie die in "Die wetten" war eine kleine Gedächtnisübung zu schreiben (1660-1661). Am 19.04.1667 bis zur Schließung wurde der hier gezeigte, selbste Dornen empfangt.

Karta nr 13 (pierwsza na ekranie drugim)

Eigentlich eine einfache Sache

Entweder Gott existiert, oder er existiert eben nicht - eigentlich eine einfache Sache. Und doch gibt es kein größeres, kein tieferes Geheimnis. Seit Jahrtausenden mühen sich daran die größten Geister ab: Die Liste der vernünftigsten Gottesbeweise ist lang.

Wer glaubt, tut sich nicht mit den Worten des Liebesapostels: "Eben so Gott in der Höhe und Friede auf Erden den Menschen nach dem Grade". Doch als Beweis kann das gehen, ...

... denn geschichte sind sie alle - ein bisschen hier in die heutige Zeit.

Dieppeler Handbuch in der Literatur nur auf grosserster Marke bestanden.

Thomas von Aquin vermag auf Grund von Erfahrungen einen Gottesbeweis zu erlangen.

Was die Vernunft vor Gott kaputtieren können wir an die also nur glauben? Die Erste Volkstheorie kommt erstherher durch die Lektüre von der Unvollständigkeit des Papstes, "aus ewiglichen Erfahrungen in Glaubens- und Sittensätzen" zum Diktum.

Karta nr 14

Die Entstehung des Universums und die Ordnung darin

Nach heutiger Wissenschaft entstand unser Universum vor rund 14 Milliarden Jahren aus einem unvorstellbaren Feuerball. Die Explosion ereignete sich gleichsam aus dem Nichts heraus. Die Feinabstimmung in diesem Universum ist Voraussetzung für unser Leben. Es stellt sich nun die Frage, ob Gott eine wohlgeordnete, lebensfreundliche, bewundernswerte Welt geschaffen hat, vielleicht ist sie auch aus Versuch und Irrtum entstanden.

Ein Bild mit dem Unfassbaren Namen, Zeit und Materie.

Lange Zeit wählten wir uns mitten in dieser Welt.

Ein Universum entsteht.

Ein Stück passt zum anderen, die Kombination ergibt etwas Großes und Bewundernswertes.

Aus dem Nichts entsteht im Einklang mit der Urtheorie eine farbige, wunderbare Welt. Der Gottesmischer liegt genau beim 2., das entspricht einer Wahrscheinlichkeit von 67 Prozent, dass Gott existiert.

Gaßes Galilei brachte seinen Schülern unter schwierigen Bedingungen Teile seines Wissens nahe. Aber auch heute können Physiker den Wert von 13 Naturkonstanten immer noch nicht erklären. Daran ergibt sich ein Gottesbeweis von 2, d.h. 80% Wahrscheinlichkeit. Entwurf der Marke zum 300. Todestag von Galilei Gallei nach einer Wiedergabe von Corrado Mancuso, den vertriebt die gesamte Serie von 1942 gesteuert.

Karta nr 19/20 (podwójny format)

Ekspонат wypełnia siedem ekranów 12-kartowych i dla lepszej prezentacji niektórych walorów wykorzystuje cztery karty o podwójnej szerokości (formatu A3).

Karta nr 73 (pierwsza na ekranie siódmym)

GOTT, DER MARKT UND DAS DENKEN IN DER KRISE

Der Markt hat im vergangenen Jahrhundert schliesslich die Systemstelle von Gott eingenommen: Er ist allgegenwärtig, allmächtig, allwissend und nicht real. Wir haben uns an den Gedanken gewöhnt, dass Gott es nicht richten wird und seit 2008 wissen wir auch, dass es der Markt nicht richtet. War dann ? Wir selbst!

- Der Wandel
- Blödsinn und ihre Nöte mit Gott
- Die Sonntag
- Der Selbsteig
- Gottesberg tritt Zuckenberg
- Neugier und Lernen
- Erklären und verstehen
- Vertrauen
- Umordnung ist nicht in Ordnung
- Herrscher in virtuellen Welten
- Vom Anwesender zum Autor
- Ja, ich kann!

Der Wandel

Mitte angeordnet (Epistolar) Franco-Brit mit „evolutionären“ Ortswechsel vom 30. 1. 1797 (2 decimes)

Der Glaube an Gott und die Herrschaft des Adels haben eine tiefe Wandlung durchgemacht. Im Zug der Französischen Revolution wurden Orte umbenannt, aus Fontenay Le Comte („Der Gott“) wurde Fontenay Le Peuple („das Volk“), kurz darauf war kein Adels wieder kein Adels.

Auch die Wissenschaft versuchte bereits im 18. Jahrhundert die Systemstelle von Gott zu übernehmen, allerdings ist damit im späten 20. Jahrhundert mit dem Markt: er gilt heute als ewiglich und allwissend. Attribute eines Gottes, eben.

Oprócz oryginalnej konstrukcji na uwagę zasługują z pewnością zagadnienia, które przyjął na swój filatelistyczny warsztat F. Zehenter oraz niełatwy język i skojarzenia, którymi się posługuje na kartach ekspozatów. Już opisywany wyżej tytuł „Aufklärung 2.0” może wprowadzać niejasności. Można go bowiem tłumaczyć jako „oświecenie 2.0”, ale także „świadomość 2.0”.

„Społeczna historia jazzu”, uzupełniana przez lata, daje stale wiele satysfakcji temu wystawcy: **ÖVBRIA 2019 – medal DZ (92 pkt.) + NS.**

Sozialgeschichte des Jazz

Das Jazz ist ein Musikstil, der entstanden ist aus der Mischung aus dem Blues und dem Ragtime. Dieser Musikstil hat sich im frühen 20. Jahrhundert in den USA entwickelt und ist heute weltweit populär.

Analyse einer Situation:
Wie hat sich der Jazz entwickelt? Welche Rolle spielen die verschiedenen Musikstile? Wie hat sich der Jazz in Europa verbreitet?

Von den Wurzeln bis in die heutige Zeit - der Jazz lebt!
Der Jazz hat sich im Laufe der Jahre weiterentwickelt und ist heute ein wichtiger Bestandteil der Popkultur.

Aufgaben:
1. Beschreiben Sie die Entwicklung des Jazz.
2. Nennen Sie die wichtigsten Musiker des Jazz.
3. Erklären Sie die Bedeutung des Jazz in der amerikanischen Kultur.

Arm und reich - die Schichten der Gesellschaft

Die Weisheit der Jazz-Sängerin Sophie Tucker auf ihrem Weg durchs Leben: "Ich war arm, und ich war reich. Glaube mir, Süßer, reich ist besser."

Henry Junior Taylor modiererte mit Unterstützung von General Motors von 1945 bis 1956 Radpostsendungen zu gesellschaftlichen Themen, u. a. zur Ausbildung der Jugend, welche besonders der sozialen Oberschicht zugute kam, währenddessen die schwarzen Arbeiter sich ihr Geld mühsam in der Stahl- und Erdölindustrie verdienen mussten.

In seinem Roman „The Great Gatsby“ beschreibt Francis Scott Fitzgerald die Widersprüche des „American Dream“ und die Streben nach Erfolg, Glück und Reichtum.

Glück teilte im frühen 20. Jahrhundert die Menschen in zwei Schichten (Einschätzung von Carl Gustav Jung) in zwei realistische Aspekte:

Eines beliebiger „Dilemma“ der „Red Free Dollars“ - „Handwritten der Exzentriker Linnell“ (Dance, R.F.D.) - „Stimmen werden während die 20. Jahrhundert eingeführt und erweiterte kleinen Postmarken der Umgebung die Landpostmarken sollen nicht mehr als die Post sein, sondern die Farmer können diese auch bei ihrem anliegen. Die gesammelten Briefe werden dann beim nächsten Postamt mit dem Handpostbote ankommt. Die „2“ im Entwurf ist hier nicht auf die Summen zu sein.

Wer die Chancen zum Beispiel durch eine gute Ausbildung hätte, konnte den Aufstieg schaffen. Für die Schwarzen war die Lincoln University in Pennsylvania (gegründet 1854) eine der ersten Möglichkeiten einen Abschluss zu erlangen.

„Dylemat mitów” to nie tylko głębokie filozoficzne pytania, ale też ciekawy materiał filatelistyczny.

Dilemma Mythos

VON DEN WERDENNACHLASSUNGEN
VON DEN AUFGABEN DER GÖTTER
VON DEN AUFGABEN DER VORLÄUFER
VON DEN AUFGABEN DER GÖTTER
VON DEN AUFGABEN DER GÖTTER

Das Dilemma ist ein zentraler Bestandteil der Mythologie. Es stellt die Entscheidung dar, die zwischen zwei ungeliebten Alternativen gemacht werden muss.

Zwiesgespräch mit dem Transzendenten

Gelübte haben Erwartungen, Hoffnungen und Sehnsüchte, die von dem Heiligen die Gläubigen und die religiösen Ordener ihren Ausdruck in verschiedenen Praktiken finden, Gebete, Kulthandlungen, Akate, Examen, Meditation, Musik.

Andere Opfer werden dargestellt, bevor es ist wie bei diesem (Linnell 1945) von der Zeit 1945 (Linnell 1945) Postmarken.

Der diebische Bote

Dieser war er der Schutzpatron der Verkäufer, der Reisenden und der Kaufleute und stahles, unverwundbar, aber auch der Gott der Diebe, der Kumpelkinder und auch der Reduktion: Toth, Hermes, Merkur.

Es liegen im alten Ägypten, der Briefträger Toth vermischt sich in der griechischen Mythologie in Hermes und dieser wiederum in den römischen Historie. Seine in Dromedareisen am gehen die Bote und Träger des Gottes.

Hermes war einer der ersten griechischen Götter, der den Menschen die Kunst der Diebstahl gelehrt hat. Er ist der Gott der Diebe, der Kumpelkinder und auch der Reduktion: Toth, Hermes, Merkur.

Analizując plan tego ekspozatu czytamy m.in.: „Pytanie o sens istnienia, życie pozagrobowe oraz oddziaływanie sił nadprzyrodzonych, od zawsze związane było z ludzką egzystencją. Odpowiedzi na nie ludzie próbują znaleźć w religiach i mitach. Człowiek szuka u bogów wskazania kierunku dla swego postępowania i podejmowanych decyzji, a często sensu swojego istnienia. Religie ograniczają jednak nasze wyobrażenia i wolność wyboru i prowadzą czasem do bezsensownych decyzji”.

Siedem grzechów głównych: chciwość, zazdrość, gniew, pycha, nieczystość, lenistwo i obżarstwo, to frapujący temat.

91 punktów i medal DZ na ÖVEBRIA 2019 (st. I) to wyraz uznania dla tego eksponatu. Uwagę zwraca też bardzo nietypowy format kart, które są wyższe i szersze o 50% od standardowych. Dlatego każdy 12-kartowy ekran mieści ich tylko 6 sztuk (stąd „tylko” 6 podpunktów planu na 13 karcie eksponatu, która rozpoczyna 3. ramę – jak na prawej ilustracji powyżej).

Od 20 lat Franz Zehenter pokazuje na wystawach swój eksponat TR o historii brytyjskiej jednopensówki na przestrzeni pierwszych trzech dekad jej funkcjonowania w obrocie pocztowym. Wielowłtkowy eksponat ilustrowany jest wieloma interesującymi całościami.

Na ostatniej wirtualnej regionalnej wystawie RUHRVIA 2020 uzyskał 91 pkt., medal złoty i NS.

Duże sukcesy na wystawach tematycznych odnosi także jego żona, p. Eva Zehenter. Rozpocząła w klasie HP, której do dzisiaj pozostaje wierna. Od lat interesuje się historią poczty obszaru Imperium Osmańskiego. Niespotykany i znakomicie opisany materiał pokazała też w ekspozycji „Próbki tekstyliów przesyłane pocztą w okresie przedznakowym”.

Zespół sędziowski, w którego skład wchodzili m.in. D. Läge i J. Maas, ocenił – na wspomnianej wyżej wystawie wirtualnej RUHRVIA 2020 – bardzo wysoko jej ekspozat tematyczny „Io Lionardo – odkrywanie świata na nowo oczami Leonarda da Vinci”, przyznając mu Grand Prix (92 pkt.).

Oboje małżonkowie mają w swoim filatelistycznym portfolio jeszcze inne ekspozaty; niektóre można obejrzeć w Internecie.

Opisaną wyżej koncepcję budowy ekspozatu tematycznego według zasad „szkoły Montfort” propagują nie tylko niektórzy członkowie tego klubu, ale także inni wystawcy. Część tych ekspozatów – ze względu na szczipłość dostępnego materiału – nie spełnia podstawowego warunku uczestnictwa w europejskim współzawodnictwie konkursowym, tzn. standardowej wielkości: 1 lub 5 ekranów (12/16 względnie 80/84 kart), ale oceniane są one na krajowych wystawach. Tematy wielu z tych ekspozatów zastępują na uwagę i mogą być inspiracją dla innych wystawców (w zakresie opracowywanych tematów i ciekawego wykorzystania materiału filatelistycznego).

Jednym z bardziej aktywnych wystawców w klubie (oprócz małżonków Zehenter) jest Clemens M. Brandstetter, twórca szeregu ekspozatów o dużej gamie tematów.

Na trzech ekranach zajmuje się wojną w Wietnamie (ekspozat „Agent Orange” – tytuł pochodzi od herbicydu, stosowanego w latach 60. przez lotnictwo amerykańskie przeciwko partyzantom), w jednoekranowym „Myślę, więc jestem”, narysowała sylwetkę Kartezjusza, wybitnego filozofa i matematyka czasów oświecenia.

Również na trzech ekranach pokazuje tło historyczne i polityczne, w wyniku którego doszło na jesieni 1938 roku do rozbioru Czechosłowacji („Sierpniowa zмова”). Polityczne tło ma też ekspонат „Październik w Paryżu” o krwawych zamieszkach we francuskiej stolicy w 1961 r., poprzedzających koniec tzw. wojny algierskiej 1954-1962.

Fachowe opracowanie tematów cechuje ekspozycja Daniela Vogt-Weisenhorn. Jej 5-ekranowy ekspонат „Demencja – długie pożegnanie z życiem” i 1-ekranowa historia absyntu – kiedyś leczniczego eliksiru na wszelkie dolegliwości, później zakazanego przez lata ziołowego alkoholu o uzależniającym działaniu, zwanego też „zieloną wróżką”, mogą być wzorem dla wielu innych.

Na koniec trzeba koniecznie dodać, że problematyka niektórych ekspонатów i wykorzystany w nich materiał filatelistyczny, mogą powodować skrajne opinie. Ale o tym w osobnym opracowaniu.

Wszystkie opisywane ekspozycje można znaleźć na stronach internetowych.

[1] Problem z właściwym tłumaczeniem określenia *sozial* (tytuł „Sozialgeschichte des Jazz”) wynika z ducha polskiego odpowiednika *sojalny*. Słowo to wywołuje raczej negatywne skojarzenia (*biedny, wymagający pomocy*). Stąd też nowy dział klasy historii poczty wg FIP (*social philately*) traktuje o *społecznych aspektach historii poczty*. Więcej informacji o tym w biuletynie nr 22 z 2018 r.